

където има едно масово производство на експортни продукти (излишъци).

Паралелно съ всички до сега изброени мърки, относящи се до подобрени и засилване овощарското производство, трѣбва да върви и грижата за организиране на вътрешния пазаръ, като се предизвика въ страната една по-широка консумация на нашитѣ плодове и произведенията отъ тѣхъ.

Консумацията на плодове не е само едно срѣдство за стимулиране производството, но сжщевременно и една хигиенична мърка за населението.

Съхраняването на плодоветѣ по начинитѣ, които модерната техника ни пропорѣча, ще създаде възможностъ за едно по-правилно производство презъ годината, което е отъ естество да разшири консумацията на плодоветѣ, особено презъ зимата, при това на цени, удобни за производителя и консуматора. Най-сетне, не бива да забравяме, че овощното производство е изложено на голѣми поражения и загуби отъ разнитѣ вредители, обстоятелство, което налага да се положатъ ефикасни мърки и грижи за опазване това производство.

Ежегодно болеститѣ и неприятелитѣ по овощнитѣ дървета унищожаватъ огромни количества плодове, стойността на които често пѣти надхвърля размѣра на държавния бюджетъ.

Тия загиби, които понася българския овощаръ, като резултатъ отъ пораженията на овощнитѣ болести и неприятели, се дължи не толкова на ограниченитѣ възможности за овощаря-стопанина да се справи съ тия врагове, отколкото на предубеждението му, че овощното дърво не се нуждае отъ никакви грижи следъ засаждането му. А не сж рѣдки и случаитѣ, когато населението явно възстава противъ всѣкакви предпазителни мърки за опазване реколтата. Прилагането на всички културни операции, за подобрене състоянието на общитѣ насаждения, се считатъ отъ населението, като вредни за нормалното развитие на овощното дърво.

Явно е, че при това разбирање нуждитѣ на овощното дърво, което дава ценни продукти, българското овощарство не би могло да отбележи голѣмъ прогресъ. И, ако нашитѣ овощари сж поласкани отъ нѣкакъвъ успѣхъ на европейския пазаръ, той е времененъ, и не би могло да се счита като солидна икономическа упора за овощарското население, ако не се взематъ специални мърки за приспособяването на тоя поминькъ къмъ изискванията на тоя пазаръ.

Ето защо, усилията за подобрене на тоя поминькъ, трѣбва да бждатъ насочени, преди всичко, за разбиване „вълнитѣ“ на предрасждацитѣ и невестеството, въ което е оковано овощарското население и които всѣкога сж преграждали пѣтя на единъ стопански напредѣкъ.